

РЕШЕНИЕ

№ 6008

гр. София, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 29.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **3130** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на адв. А. К., като пълномощник на „КАНТУС ФИРМУС“ АД, ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №101-3-1 от 27.02.2023г. на изпълнителния директор на Национален фонд „Култура“ (НФК), В ЧАСТТА на постановления изричен отказ за предоставяне на достъп до информацията, поискана в т.1 от Заявление с вх. №97-00-22/14.02.2023г.

Жалбоподателят претендира за недействителност на процесния отказ, като постановен в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона. Поддържа, че основен принцип при осъществяване на правото на достъп до информация е „откритост, достоверност и пълнота на информацията“. Твърди, че в обхвата на ограничението, въведено с разпоредбата на чл.13, ал.2, т.1 ЗДОИ, влиза съдържанието на волеизявления, представляващи „мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации“, но в случая такава информация не е била поискана, а е търсена единствено информация относно състава на оценителните комисии, които са участвали в оценяването на конкретни проекти. Смята, че ограничението по чл.13, ал.2, т.1 ЗДОИ се отнася само до съдържанието на изразените мнения, препоръки и т.н., но не и до това, кой ги е изразил. Претендира, че характерът на исканата в случая информация е фактически – кои са били оценителите и съответно не се обхваща от ограничението по чл.13, ал.2, т.1 ЗДОИ. Изтъква, че

законът е приложен разширително, а не стеснително, което е недопустимо при тълкуването и прилагането на ограничение (изключение) от основно право. Като неоснователно намира твърдението в оспорения отказ, че чрез предоставяне на исканата информация определени лица биха били постановени под натиск. Смята, че това действително би било налице, ако бе поискана такава информация на предварителен етап, преди да е приключила процедурата по кандидатстване по дадения проект. Релевира доводи, че исканата информация е от значение повишаване прозрачността и отчетността на НФК, тъй като въпросът какви лица и с каква квалификация и компетентност участват в оценяването на проекти е от съществено значение за това, гражданинът да си състави мнение за дейността на институцията и за степента на усилията за осигуряване на справедливо и качествено оценяване на кандидатските предложения с цел подкрепата на някои от тях с публични средства. Оспорващият приема, че не е съобразена и целта на закона, която е не да се държат в пълна тайна лица, които участват в процеса на формирането на решение по даден въпрос. Чрез процесуалния си представител адв. К. моли съда да отмени, в оспорваната му част, Решение №101-3-1/27.02.2023г. и да задължи ответника да предостави информацията, поискана в т.1 от Заявление с вх. №97-00-22/14.07.2023г. Не претендира за разноски.

Ответникът – НАЦИОНАЛЕН ФОНД „КУЛТУРА“, представляван от изпълнителния директор, оспорва жалбата. Поддържа, че Отказът за предоставяне на достъп до информация е законосъобразен и не са налице основания за неговата отмяна. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представено по делото становище по същество на спора. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и писмените доказателства събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление от 14.02.2023г. (вх. №97-00-22), подадено по електронен път чрез Системата за сигурно електронно връчване (ССЕВ), жалбоподателят „Кантус фирмус“ АД е сезирал Министерството на културата (МК) с искане да му бъде предоставена следната информация, изпратена по електронен път – на електронна поща, а именно:

1. Поименният състав на комисиите и разпределението на оценителите на всички постъпили проекти по Програма за възстановяване и развитие на частни културни организации' 22;

2. Копие с номер на документ и дата, с който е определен съставът на оценителната/ите комисията/ите на проектите по Програма за възстановяване и развитие на частни културни организации' 22.

С писмо, изх. №97-00-22/22.02.2023г. заявлението от 14.02.2023г. е било изпратено по компетентност на НФК, на основание чл.32, ал.1 ЗДОИ.

С процесното Решение №101-3-1/27.02.2023г. изпълнителният директор на НФК е отказал достъп до информацията, поискана в т.1 от Заявлението, на основание чл.28, ал.2 във връзка с чл.13, ал.2, т.1 ЗДОИ. Отказът е мотивиран с това, че достъпът до информацията относно състава на комисията, оценяваща проектите по Програмата за възстановяване и развитие на частни културни организации е ограничен, тъй като работата на комисиите е свързана с оперативната подготовка на актовете на Управителния съвет (УС) и няма самостоятелно значение (решенията на комисиите са от категорията на мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и

консултации). Обоснован е извод, че не е налице надделяващ обществен интерес, тъй като членовете на решаващия орган от всяка от програмите на НФК – УС на фонда, са публикувани на електронната страница на институцията. Посочено е, че всяка година, в годишния доклад за работата на НФК, на електронната страница на институцията, се публикуват имената на всички експерти, участвали в комисии по оценка на проекти за финансово подпомагане и оповестяването им по всеки от проектите не е продиктувано от надделяващ обществен интерес, а ще доведе до натиск при работата им. Изяснено е, че УС на НФК е висшият управителен орган на Фонда, който взема решенията за финансово подпомагане на проекти в областта на културата по всяка една от програмите.

По делото е представена като доказателство Заповед №3-301-6/10.06.2022г., с която е назначен съставът на комисията по Програма за възстановяване и развитие на частни културни организации, определен с Решение на УС на НФК, със заличени лични данни на членовете.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.40, ал.1 ЗДОИ. Подадена е в преклузивния срок за оспорване, от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достига до следните изводи:

Решение №101-3-1 от 27.02.2023г. е постановено от компетентен орган – изпълнителният директор на НФК, като представляващ Фонда на основание чл.29, ал.1, т.1 от Закона за закрила и развитие на културата (ЗЗРК).

Според приложимата норма на чл.3, ал.2, т.2 ЗДОИ законът се прилага за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от физически и юридически лица само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми. НФК е създаден със Закона за закрила и развитие на културата, където е определен и статутът му – Глава пета, раздел II. Съгласно чл.24, ал.2 и ал.3 ЗЗРК НФК е юридическо лице на бюджетна издръжка към министъра на културата, който подпомага развитието на културата, като набира, управлява и разходва средства, предназначени за провеждане на националната политика в областта на културата. Следователно НФК е задължен субект по чл.3, ал.2, т.2 ЗДОИ.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна.

Съдът намира, че в оспорваната му част по т.1 от Заявлението, административният акт е постановен в съответствие с приложимите материалноправни норми и с целта на закона.

Според определението, дадено в чл.2, ал.1 ЗДОИ „обществена информация” е всяка информация, свързана с обществения живот в РБългария, която дава възможност на

гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. По своя характер обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. По смисъла на ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а служебна тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

В случая несъмнено търсената информация има характер на служебна обществена информация по смисъла на чл.11 във вр. с чл.2, ал.1 ЗДОИ – касае се за информация, свързана с обществения живот в Р България, която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по ЗДОИ субекти и в частност – начинът на разходване на средства, предназначени за провеждане на националната политика в областта на културата.

Основанията за отказ за предоставяне на достъп до информация са регламентирани в чл.37, ал.1 ЗДОИ. Такива, според т.1 са налице, когато: исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл.13, ал.2 ЗДОИ. По принцип, законът – чл.13, ал.1 ЗДОИ, предвижда свободен достъп до служебната обществена информация. По изключение достъпът може да бъде ограничен, когато информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и/или когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи (чл.13, ал.2 ЗДОИ).

В настоящия случай жалбоподателят е поискал информация относно поименния състав на комисиите и разпределението на оценителите на всички постъпили проекти по Програмата за възстановяване и развитие на частни културни организации за 2022г. Както бе споменато по-горе НФК подпомага развитието на културата, като набира, управлява и разходва средства, предназначени за провеждане на националната политика в областта на културата, като средствата по Фонда се предоставят след провеждане на конкурс при условия и по ред, определени от министъра на културата. (чл.24, ал.3 и чл.31, ал.3 ЗЗРК). Условието и редът за провеждане на конкурси за предоставяне на средства от НФК са регламентирани в Наредба №Н-5/27.062007г., като в раздел IV са описани правилата за провеждане на конкурси. Конкурсите за финансово подпомагане на проекти се провеждат на два етапа: преглед и оценка на проектите от експертна комисия (формирана от доказани творци и експерти в съответното културно направление), която съставя доклад за дейността си и решение на Управителния съвет на НФК, с което определя окончателно проектите, спечелили конкурса. Предвид изложеното съдът намира, че така исканата информация, както правилно е посочил задълженият субект, няма самостоятелно значение по смисъла на чл.13, ал.2, т.1 ЗДОИ и е свързана с оперативната подготовка на акт на органа, а именно – решението на УС на НФК по чл.10 от Наредба №Н-5.

Освен това, с разпоредбата на чл.34 ЗЗРК е въведено задължение в срок от три месеца след приключване на календарната година НФК да публикува подробен доклад за своята дейност и намерения, част от който е и Списък на експертите, включени в експертни комисии на НФК за съответната календарна година. В случая УС на Фонда е изпълнил задължението си по чл.34 ЗЗРК и е публикувал на интернет страницата си

– <https://ncf.bg/bg>, Годишен отчет 2022, приложение и неразделна част от който е Списък на експертите, включени в експертни комисии на НФК през 2022г. При това с публикуването на Отчета и на Списъка с експерти исканата от жалбоподателя информация по същество е предоставена и може да бъде задоволен общественят интерес относно професионалната компетентност на лицата, включени в съответните оценяващи комисии. Въпросът за персоналният състав на точно определена комисия, очевидно е от частен интерес за жалбоподателя и не попада в обхвата на чл.2 ЗДОИ. В случай, че жалбоподателят е заинтересовано лице по определен конкурс за предоставяне на средства от Национален фонд „Култура“, който е решил да обжалва, ще има пълен достъп до поисканата от него информация.

По изложените доводи съдът приема, че жалбата срещу Решение №101-3-1/27.02.2023г. на изпълнителния директор на НФК, в частта на постановения изричен отказ за предоставяне на достъп до информацията, поискана в т.1 от Заявление с вх. №97-00-22/14.02.2023г., е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК във вр. с чл.40, ал.3 ЗДОИ, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалба на „КАНТУС ФИРМУС“ АД, ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №101-3-1/27.02.2023г. на изпълнителния директор на Национален фонд „Култура“, В ЧАСТТА на постановения изричен отказ за предоставяне на достъп до информацията, поискана в т.1 от Заявление с вх. №97-00-22/14.02.2023г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

СЪДИЯ

Боряна Петкова